

2. artikel 11 i direktiv 2001/14/EG, eftersom det avgiftssystem som spanska myndigheter har inrättat inte innehåller någon verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande i enlighet med kraven i nämnda artikel,
3. artikel 30.1 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den spanska lagstiftningen inte innehåller tillräckliga garantier för regleringsorganets (Comité de Regulación Ferroviaria) oberoende ställning i förhållande till järnvägsinfrastrukturförvaltaren och RENFE-Operadora (ett järnvägsföretag som är hänförligt till ministeriet för infrastruktur och transport),
4. artikel 10.7 i direktiv 91/440/EEG, eftersom regleringsorganet (Comité de Regulación Ferroviaria) saknar de medel som behövs för att kunna fullgöra uppdraget enligt nämnda artikel att utöva tillsyn över konkurrensen på järnvägsmarknaderna, och
5. artiklarna 13.2 och 14.1 i direktiv 2001/14/EG, genom att den spanska lagstiftningen innehåller kriterier för tilldelning av infrastrukturkapacitet som är diskriminerande, som faktiskt kan leda till att tåglägen tilldelas för en tidsperiod som är längre än en tågplanepperiod och som inte är specifika.

(¹) EGT L 75, s. 29.

(²) EGT L 237, s. 25; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 45.

Talan väckt den 8 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-485/10)

(2010/C 328/44)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och M. Konstantinidis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 3, 5, 6, 8, 9 och 11–18 i kommissionens beslut E(2008) 3318 av den 2 juli 2008 (i dess lydelse enligt kommissionens beslut av den 3 augusti 2008) om stöd som beviljats företaget Ellinika Nafpigeia AE och enligt EU-fördraget genom att inte inom föreskriven tid vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa detta beslut,

eller i varje fall genom att inte i tillräcklig mån informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 19 i beslutet, och

- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens talan rör Republiken Greklands verkställighet av kommissionens beslut om rättsstridigt statligt stöd som beviljats företaget Ellinika Nafpigeia AE och som ska återkrävas av den icke-militära delen av detta företag.

Kommissionen noterar att Republiken Grekland var skyldig att verkställa beslutet inom fyra månader från delgivningen. Beslutet delgavs den 13 augusti 2008 och kommissionen har inte beviljat uppskov med verkställigheten. Den tidsfrist som ålagts medlemsstaten för att formellt efterkomma beslutet löpte följaktligen ut den 13 december 2008.

Kommissionen erinrar om att det enda giltiga skäl som en medlemsstat kan åberopa mot en fördragsbrottstalan väckt av kommissionen med stöd av artikel 108.2 FEUF enligt domstolens fasta praxis är att det är absolut omöjligt att korrekt verkställa beslutet.

I detta fall har de grekiska myndigheterna dock aldrig åberopat att verkställigheten skulle vara absolut omöjlig. Tvärtom har de redan från första början uttryckt sin vilja att verkställa beslutet så snabbt som möjligt. Kommissionen noterar likväl att de grekiska myndigheterna när denna talan väcktes inte hade vidtagit några åtgärder för att ens delvis verkställa beslutet.

Kommissionen anser att Republiken Grekland inte har vidtagit de åtgärder som nödvändiga för att verkställa beslutet, varken enligt den lösning som diskuterats av kommissionen och de grekiska myndigheterna eller på någon annat lämpligt sätt.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 18 oktober 2010 — Barbara Mercredi mot Richard Chaffe

(Mål C-497/10)

(2010/C 328/45)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Barbara Mercredi

Motpart: Richard Chaffe

Tolkningsfrågor

1. Det anmodas om att domstolen klargör vilka kriterier som ska tillämpas vid fastställandet av ett barns hemvist enligt

a) artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾, och

b) artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003.

2. Kan en domstol utgöra en sådan "institution eller annat organ" som kan anförtros vårdnaden om ett barn enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2201/2003?

3. Är artikel 10 fortsatt tillämplig efter det att domstolarna i den anmodade medlemsstaten har avslagit en ansökan om återlämnande av barnet med stöd av 1980 års Haagkonvention på den grunden att villkoren i artiklarna 3 och 5 inte är uppfyllda?

Hur ska en konflikt mellan den anmodade statens fastställande att villkoren i artiklarna 3 och 5 i 1980 års Haagkonvention inte är uppfyllda och den anmodande statens fastställande att dessa villkor är uppfyllda lösas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).